

DEPARTEMENT BEDRIJFSKUNDE BME
Schoonmeersstraat 52
9000 GENT

ACADEMIEJAAR 2005-2006

Lernout & Hauspie

Vak: Soc. jur. beroepsasp.
Student: Fien Verrue
Klas: 3TINB (IAJ)

Lernout & Hauspie

Inhoudstabel

Inhoudstabel.....	3
Inleiding.....	4
L&H in de gloria: de gouden (?) jaren	5
De spraaktechnologie	5
Nasdaq	6
Overnames en groei.....	6
L&H in slechte papieren: geknoei in de boekhouding?	7
Geen vuiltje aan de lucht?.....	7
Beschuldigingen van de Wall Street Journal	7
De voorzet	7
1. De eerste beschuldigingen.....	8
2. De tweede beschuldiging.....	8
3. Een derde beschuldiging	8
4. Een vierde beschuldiging	9
5. Een vijfde beschuldiging	9
Onderzoek van de Securities and Exchange Commission.....	9
Het vooronderzoek van het Iepers gerecht	9
L&H zonder L & H: volstaan tegenmaatregelen?.....	10
Eerst H... ..	10
...En dan L.....	10
Gerechtigd akkoord	11
L&H in de cel: einde van L&H?.....	12
Definitief faillissement	12
Bijlage.....	13
Extra.....	13
Bronnen.....	13
Boeken	13
1. René de Witte - De L & H files : het verhaal en de geheimen, 2001.....	13
2. Piet Depuydt - De spraakmakers : Lernout and Hauspie Speech Products : geldnood en groei aan de rand van de afgrond, 1997	13
3. mr. G.J.C.M. Bakker e.a. - Facetten van fraude & fraudebestrijding, Forensische studies 11.....	14
4. Frieda Joris - Jo Lernout : mijn verhaal, 2005.....	14
Artikels	14
Artikel 1: Verjaring onderzoek L&H.....	15
Artikel 2: Humo interviewt L&H	16
Artikel 3: Juridisch kluwen rond L&H	19
Artikel 4: Jo Lernout, mijn verhaal.....	21

Inleiding

Ooit, nog niet zo heel lang geleden (voor de zomer van 2000), was L&H het paradepaardje van de Vlaamse spitstechnologie, van het Vlaanderen zonder grondstoffen maar mét brains. Vandaag is het bedrijf het tot nog toe opvallendste slachtoffer van de zeepbel-economie. Op 24 oktober 2001 viel het doek na een lange doodsstrijd: de Ieperse handelsrechter Handshoewerker verklaarde L&H failliet. Hoe kon het zo ver komen? En houdt het daarbij op? Blijkbaar niet, want eind 2002 wordt de nv FLV Campus failliet verklaard: Flanders Language Campus is er niet in geslaagd op de L&H-site in Ieper nieuw bloed aan te trekken.

L&H in de gloria: de gouden (?) jaren

De spraaktechnologie

L&H was marktleider op gebied van de ontwikkeling van geavanceerde spraaktechnologie voor diverse commerciële producten en toepassingen.

Het bedrijf bood vier basistechnologieën aan:

- * Automatic Speech Recognition (ASR),
- * Text-To-Speech (TTS),
- * Text-To-Text (TTT),
- * Digital Speech Compression (DSC).

Daarnaast was het bedrijf opgesplitst in vier productafdelingen:

- * de afdeling Core Technologies, waar de aandacht gevestigd werd op ASR, TTS and DSC technologieën;
- * de afdeling Dictation, die toepassingen ontwikkelde voor continue spraakherkenning;
- * de afdeling Translation Services, waar tekst-naar-tekst vertaalinstrumenten werden ontwikkeld t.b.v. menselijke of machinale vertaling of een combinatie hiervan;
- * de afdeling Internet Services, die automatische vertaalinstrumenten ontwikkelde voor webpagina's en zoekoperaties op het Internet.

ASR staat voor spraakherkenning. Kort gezegd: teksten dicteren aan je computer. De TTS kan teksten uit de computer dan weer omzetten in spraak: de pratende computer. Een ander deel van de software is gemaakt om een vreemde in de eigen taal om te zetten. Zo vertaalt de LHSP SPK3 Deluxe moeiteloos Mandarijns en Hongkongs. Behalve dat spraaktechnologie steeds vaker wordt toegepast in onder andere auto's, telefonische beantwoordingcentrales (die steeds menselijker klinkende telefoonstem die u om een momentje geduld vraagt), mobiele telecommunicatie en vooral ook als dicteersystemen, kan je er ook thuis mee aan de slag. Daarnaast staat TTT voor programma's die zorgen voor een menselijke of machinale vertaling of een combinatie hiervan. En ten slotte beheerst DSC de digitale compressie van de gesproken stem.

Ondanks de grote ambities kende L&H geen glorieuze beginjaren. Paul Hauspie: 'In het begin waren we verplicht zelf applicaties te schrijven. Je moet als bedrijf kunnen aantonen dat je geld kunt maken. Dat is belangrijk voor eventuele investeerders. En wij moesten op dat moment echt nog alles bewijzen'.

Aanvankelijk maakte L&H eigenlijk slechts gadgets zoals sprekende fotokaders en het zogeheten Little Sandman, een product dat geluiden uit de baarmoeder nabootst en zo de baby's rustig houdt. Begin november 1989 werd de pratende kerstbal op de markt gebracht. De kerstbal was voorzien van een chip die boodschappen kan uitsturen en van een optisch oog. Maar de kerstbal werd te laat gelanceerd want winkeliers willen eind november geen kerstproducten meer inkopen. Het product dat, na de melodie van Jingle Bells, een boodschap uitzendt als 'Ho, ho, ho, Christmas is coming soon, but don't open the presents yet', flopte.

Begin jaren negentig kende het bedrijf wel een explosieve groei. Lernout en Hauspie hadden ondertussen ingezien dat ze beter geen toepassingen voor eindgebruikers vervaardigden maar zich beter toespitsten op de ontwikkeling van basistechnologie. In 1992 werden de eindgebruikertoepassingen verkocht aan het Nederlandse bedrijf Stentor Speech Products. Op 27 september 1993 investeerde de grootste Amerikaanse telefoonmaatschappij AT&T in het Ieperse bedrijf dat ondertussen al 120 werknemers telde. Daardoor won L&H meteen een flink stuk geloofwaardigheid.

Nasdaq

In 1995 trok L&H, eigenlijk met financieel belabberde papieren, naar de Amerikaanse technologiebeurs. De beursgang werd een succes: de eerste dag van de beursgang steeg het aandeel in L&H van 11 dollar naar 16 dollar. De Ieperse wonderboys zorgden ervoor dat hun bedrijf er als eerste in slaagde om haar aandelen op de Amerikaanse beurs te noteren. Met een beurskapitalisatie van 450 miljard frank (of 11,16 miljard euro) behoorde L&H begin 2000 tot de vijf grootste Belgische ondernemingen.

Overnames en groei

Mede door het kapitaal van de beleggers slaagde L&H erin om in ijl tempo nogal wat overnames te realiseren. Op 10 september 1996 werd het vertaalbureau Mendez overgenomen. Later dat jaar volgden het Spaanse vertaalbureau Lexitrans, het Duitse Translingua en het Italiaanse ASAP. In 1997 slaagde L&H erin om Kurzweil Applied Intelligence over te nemen: een Amerikaans bedrijf dat technologie heeft ontwikkeld voor de medische sector en daarmee een paar honderd Amerikaanse ziekenhuizen onder haar klanten rekt.

De kers op de taart volgde gauw. Hetzelfde jaar slaagde L&H erin om een alliantie met softwaregigant Microsoft van Bill Gates op poten te zetten. Op 9 september 1997 investeerde Microsoft 45 miljoen dollar in L&H en verwierf daarmee een minderheidsbelang in de Vlaamse onderneming. In het voorjaar van 2000 werd het Amerikaanse bedrijf Dictaphone overgenomen. Het bedrijf specialiseerde zich in de transcriptie van medische rapporten en betekende een nieuwe mijlpaal in de geschiedenis van L&H.

De laatste belangrijke grote overname situeerde zich in maart 2000. Met de overname van Dragon Systems haalde L&H 170 hypergespecialiseerde ingenieurs in huis. Maar er is meer: Dragon Systems ontwikkelde ook taaltechnologie voor de Amerikaanse spionage. Dat deze technologie in handen kwam van een Vlaams bedrijf, was niet naar de zin van de Amerikaanse inlichtingendienst National Security Agency (NSA). Door de overname van Dictaphone en Dragon Systems kwam het grootste gedeelte van het actief van L&H bovendien in de Verenigde Staten te liggen.

En toen ging het fout..

L&H in slechte papieren: geknoei in de boekhouding?

Geen vuiltje aan de lucht?

Het jaar '99 was aanvankelijk niet zo'n best jaar voor L&H: de ongerustheid over een mogelijke terugtrekking van Microsoft uit L&H en een onderzoek van de Amerikaanse beurswaakhond SEC (Securities and Exchange Commission) naar boekhoudkundige onregelmatigheden deden eind maart de aandelen dalen tot een voorlopig dieptepunt van 25 dollar. Maar het optimisme en de groei van de aandelen nam weer toe toen Microsoft aankondigde dat het zijn participatie op ging drijven tot 7%. Dat SEC oordeelde dat de onregelmatigheid maar een boekhoudkundig detail was, gaf ook een positieve wending.

Begin 2000 waren de licentieovereenkomst met de internet-provider America Online en de overnames van Dragon (een Amerikaanse concurrent) en Dictaphone (was vooral in de medische markt actief als omzetter van spraak naar tekst) dan ook een hoogtepunt van de potentie van het Ieperse bedrijf. Het had zoveel zelfvertrouwen (en het vertrouwen van de banken) dat het zelfs niet opzag tegen de 18 miljard frank aan schulden van Dictaphone.

In mei mocht het bedrijf nog aankondigen dat de nettowinst het eerste kwartaal van 2000 was gestegen met 48% tot 16,4 miljoen dollar, en de omzet met 57% tot 110,7 miljoen dollar, en de koers van het aandeel piekte weer tot ruim 72 dollar. Maar de schijnbaar onbeperkte koop- en overnamekrachten leken het bedrijf nu toch stilletjes over het hoofd te groeien: de verkoopcijfers daalden in Europa (met 12%) en de VS (1%) en Singapore (95%), maar er was een groei in Korea en wel zodanig dat die meer dan de helft van de volledige verkoop dat trimester uitmaakte. En dat was waar de gespecialiseerde pers lucht kreeg van onregelmatigheden.

Beschuldigingen van de Wall Street Journal

De voorzet

De eerste die de kat van L&H de bel aan bond was Herb Greenberg, senior columnist bij TheStreet.com, een assertieve beleggingssite. Op aanraden van een tipgever, die niet veel geloof had in de financiële mogelijkheden van spraaktechnologie ("dat dezelfde waarde heeft als een spellingchecker: gebruikers verwachten die er gratis bij te krijgen"), ging hij het bedrijf nader bekijken en kwam - net als zijn tipgever - tot het oordeel dat L&H onduidelijke diensten leverde, een slecht en ondoorzichtig management had, dat bovendien een overmanagement was.

1. De eerste beschuldigingen

De gezaghebbende financiële krant The Wall Street Journal kreeg zo L&H in de gaten en een artikel van begin juli zette vraagtekens bij de Koreaanse successen van L&H. "Waar ruim een jaar geleden de omzet uit dat land nog verwaarloosbaar was, stegen de inkomsten uit Korea in het laatste kwartaal van 1999 plots naar 42% van de totale omzet. In het daaropvolgende kwartaal, het eerste van het boekjaar, klom de Koreaanse omzet van L&H naar meer dan de helft van de omzet of 58,9 miljoen dollar. Dat is 607 keer de omzet van 97.000 dollar een jaar eerder", aldus de krant, die een steekproef deed bij 18 van de 30 Koreaanse bedrijven die L&H opgeeft als klanten. Daaruit zou blijken dat 3 bedrijven die door L&H op het klantenbestand werden gezet, helemaal geen klant zijn. Drie andere zouden voor minder omzet zorgen dan L&H beweert. Ook van een Koreaanse onderneming, waarmee L&H een joint venture heeft opgezet, zou de omzet lager liggen dan de cijfers die L&H opgeeft. Het artikel miste zijn effect niet: de aandelen L&H kregen zowel op Easdaq als op Nasdaq een flinke dreun: -20%. Bovendien dienden Amerikaanse beleggers een klacht in. Ondanks de winst van 7,1 miljoen dollar die L&H zei te hebben behaald in het tweede kwartaal, daalde de koers begin augustus nog verder 15% tot 28 dollar.

2. De tweede beschuldiging

Ondanks maatregelen van L&H ging de krant verder met compromitterende artikels: op zoek naar de klanten van L&H in Singapore trof de krant slechts postbusadressen aan: nepbedrijven dus, opgericht door L&H zelf, om de bedrijfsresultaten kunstmatig op te krikken. In '99 realiseerde het West-Vlaamse bedrijf een wereldwijde omzetstijging van 60 procent. 20% van die stijging was voor rekening van het Verre Oosten, onder meer in Singapore. The Wall Street Journal ontdekte dat de 19 bedrijven in Singapore die klanten zijn van L&H - deze bedrijven zouden licenties gekocht hebben - bindingen hebben met het Belgische bedrijf, vaak zijn opgericht met geld van L&H en ook vaak dezelfde beheerders hebben. The Wall Street Journal vroeg zich af of het

bedrijf zijn cijfers op die manier mooier heeft voorgesteld.

Bij de bekendmaking van dit verhaal kregen de aandelen van L&H uiteraard nog een bijkomende klap. Op de Europese technologiebeurs Easdaq was L&H eventjes bijgekomen van de vorige klap (-30%), maar op Nasdaq ging het verder de dieperik in. In Amerika werd afgesloten op een koers van 13 dollar, zo'n 8% lager.

3. Een derde beschuldiging

De krant stelde ook vragen bij de rol van het durfkapitaalfonds Flanders Language Valley Fund, dat wel was opgericht onder impuls van Lernout en Hauspie, maar totaal onafhankelijk opereerde. Zo was er het verhaal van een investering van 10 miljoen dollar in vier bedrijven. Die bedrijven gebruikten het geld om facturen van L&H te betalen. Een vreemde werkwijze volgens de Amerikaanse beurskrant. De beschuldigingen van belangenvermenging waren trouwens niet nieuw. Amerikaanse beleggers hadden al jaren bedenkingen bij de ingewikkelde structuur van vennootschappen en vzw's rond de twee Vlamingen.

4. Een vierde beschuldiging

Eind oktober wist de krant te melden dat de opbrengst van de verkoop van licenties in '98 (telkens voor 3 miljoen dollar) wel in de L&H-boekhouding was opgenomen, maar dat vier zogenaamde licentiebedrijven (LDC's), die met de L&H-technologie toepassingen ontwikkelden, hun schulden bij L&H eind '98 nog niet hadden aangezuiverd.

5. Een vijfde beschuldiging

Op 13 november plaatste de Amerikaanse zakenkrant vraagtekens bij de vaststelling dat een vennootschap rond L&H, met name SAIL Trust, een partner bij bedrijfsrevisor KPMG (Klynveld, Peat, Marwick, Goerdeler) die jarenlang de betwiste boekhouding van het Ieperse spraaktechnologiebedrijf controleerde een topfunctie aanbood. Het ging om Paul Behets, die partner was bij het accountancybedrijf KPMG en die de boekhouding van L&H van 1991 tot juli 1999 controleerde. Nadien verliet Behets KPMG en werd hij CEO bij SAIL Trust, een stichting die opgericht en gefinancierd werd door Jo Lernout en Paul Hauspie, aldus de WSJ. Volgens Behets zelf creëerde de overstap geen belangenconflict. Maar de Wall Street Journal zag het anders en stelde zich vragen over een mogelijk belangenconflict bij KPMG. Men kan minstens kritisch staan tegenover medewerkers van bedrijfsrevisoren die de overstap maken naar vroegere cliënten.

Onderzoek van de Securities and Exchange Commission

Voor de SEC was de maat stilaan vol. Als L&H de mooie bedrijfsresultaten bekomen heeft door ze met cijfers van onbestaande klanten op te smukken, dan moet onderzocht worden of de winstcijfers wel juist zijn. De aankondiging dat er een onderzoek zou gestart worden, deed de beleggers nog maar eens panikereren: de aandelen werden massaal te grabbel gegooid en kelderden weer naar 13 dollar. Daarmee was het aandeel meer dan een kwart van zijn waarde kwijt.

Het vooronderzoek van het Iepers gerecht

Ondertussen begon het parket van Ieper een informatief vooronderzoek bij L&H. Het ging hier om een voorbereidende fase in het onderzoek. Het parket wou nagaan of er bij L&H fraude is gepleegd en in welke mate de boekhouding effectief werd vertekend. De Ieperse procureur des konings, Jan Marie Coppens, werkte voldoende materiaal bijeen om een opsporingsonderzoek naar schriftvervalsing en inbreuken op de wetgeving betreffende jaarrekeningen op te zetten.

L&H zonder L & H: volstaan tegenmaatregelen?

Eerst H...

Omdat er geen beterschap kwam - L&H bleef achter de berichten in The Wall Street Journal aanhollen en te laat reageren - en in een poging orde op zaken te stellen, moest Paul Hauspie definitief verdwijnen. Op 26 november trad hij af als bestuurder van Lernout & Hauspie.

Na zijn bezoek aan L&H Korea had John Duerden (ex-voorzitter van het voormalige Dictaphone) kennelijk voldoende materiaal bijeen om de verantwoordelijken voor de financiële constructies rond L&H eruit te zetten. Hauspie had als boekhouder getekend voor de hele financiële en voor buitenstaanders ondoorzichtige structuur rond het bedrijf. Hij deed dat samen met Nico Willaert en Gaston Bastiaens, twee topmensen die eveneens uit de raad van bestuur stapten.

Het dieptepunt voor Hauspie, die vanaf het begin van de moeilijkheden rond L&H uit de schijnwerpers bleef en aan een depressie zou lijden, was zijn aanhouding op 26 april 2001.

Na 9 weken hechtenis werden de drie topmensen, Willaert, Lernout en Hauspie vrijgelaten. Dat was na de confrontatie met Gaston Bastiaens, die naar verluidt weinig opgeleverd zou hebben. De Kamer van Inbeschuldigingstelling (KI) liet hen voorlopig vrij op voorwaarde dat ze het land niet gingen verlaten, met elkaar geen contacten zouden hebben en zouden meewerken aan het onderzoek. De drie reageerden zichtbaar opgelucht. Volgens de KI was hun aanhouding niet langer nodig voor het onderzoek.

...En dan L

Ondanks zijn aanvankelijke aanblijven in de Raad van Bestuur, terwijl Hauspie vertrok, werd op 16 januari aangekondigd dat ook Jo Lernout de Raad van Bestuur zou verlaten. De medeoprichter van het bedrijf bleef wel aan als Chief Technology Officer. «Ik nam deze beslissing met als enige doel de belangen van het bedrijf te dienen en haar kansen om opnieuw te groeien te vergroten.» aldus Lernout.

«Indien we het vertrouwen van de internationale gemeenschap willen herwinnen moeten we radicaal breken met het verleden.» zei de nieuwe topman Philippe Bodson bij zijn eerste aantreden.

Zijn vertrek op 2 maart is volgens Jo Lernout het consequent doortrekken van de breuk met het verleden. «Net als de andere aandeelhouders wil ik dat het bedrijf verder blijft bestaan.

Persoonlijke gevoelens zijn dan van secundair belang.» zei Lernout. «Bodson wil echter een beroep blijven doen op mijn diensten. Daarom wordt momenteel onderhandeld over een consultancy-opdracht waarbij ik een minimum aantal dagen op het bedrijf aanwezig zou zijn. Als 'geheugen van het bedrijf' kan ik nog diverse diensten bewijzen.»

Van die diensten werd niet lang gebruik gemaakt: op 26 april werd Lernout samen met Paul Hauspie en Nico Willaert opgepakt. Het trio bleef aangehouden op verdenking van valsheid in

geschrifte, beursmanipulatie, inbreuken op de vennootschapswetgeving en bendevoorming. Ondanks zijn problemen bleef Lernout niet bij de pakken neerzitten. Hij stichtte op 13 april twee nieuwe vennootschappen om zijn activiteiten verder te zetten: de bvba Le-Consult, die advies wil geven in de geneeskundige sector en op het vlak van computersoftware, en de commanditaire vennootschap Grain, wat staat voor Genetics, Robotics, Artificial Technology and Nanotechnology.

Ook hij mocht op 4 juli de gevangenis van Gent, waar ze in transit waren, verlaten.

Gerechtigd akkoord

Vrijdag 8 december weigerde de Ieperse handelsrechtbank L&H een gerechtelijk akkoord toe te kennen. Dat betekende niet dat het bedrijf meteen failliet kan worden verklaard: L&H had in de VS nog een overbruggingskrediet van 20 miljoen dollar gekregen en kon nogmaals een gerechtelijk akkoord met de schuldeisers aanvragen door een steviger onderbouwd dossier van de geplande herstructurering in te dienen.

Bij een gerechtelijk akkoord heeft een bedrijf een half jaar de kans gewoon verder te werken en inmiddels een herstructureringsplan opstellen. Als dat plan er dan is, krijgt het bedrijf twee jaar de tijd om dat waar te maken en de schuldeisers in feite tevreden te stellen. Op deze manier zijn op zijn minste toch de beleggers voorlopig uit de zorgen dat het bedrijf opgedoekt wordt en zij definitief naar hun geld kunnen fluiten. De grote investeerders, de banken dus, lopen nog wel een risico. Het was aan de banken te danken dat L&H de afgelopen jaren met geld kon smijten. Blijkbaar hadden die een blind geloof in de capaciteiten van L&H: Artesia, KBC, Fortis, Deutsche Bank en Dresdner Bank bijvoorbeeld hebben bij de overname van het Amerikaanse Dictaphone twintig miljard krediet verleend, zonder zich in te dekken.

Op vrijdag 5 januari kreeg L&H dan toch het gerechtelijk akkoord en werden drie commissarissen aangeduid die het bedrijf in de gaten hielden. Een voorwaarde hieraan verbonden door de handelsrechter was een algemene aandeelhoudersvergadering voor 1 maart, maar al gauw werd dat niet haalbaar geacht. Uiteindelijk werd de Bijzondere Algemene Vergadering gepland op 27 april.

Het ook door het gerechtelijk akkoord opgelegde herstructureringsplan moest in juni voorgelegd worden aan de schuldeisers. Op 17 april legde de Ieperse handelsrechtbank de totale schuldvordering vast: 22,7 miljard. In totaal was voor 99 miljard dossiers ingediend, maar de rechter wees de eisen van 216 schuldeisers, onder wie de vroegere eigenaars van Dictaphone en van Dragon, maar ook vroegere topmannen Bastiaens en Duerden, van de hand. Beslissend zijn wel de schuldeisen van de banken Artesia (1,6 miljard), KBC (6 miljard), Fortis (5,2 miljard), Dresdner (800 miljoen) en Deutsche Bank (1,6 miljard).

Het bedrijf, dat tot 30 juni 2001 was verlost van schuldeisers, kondigde wel aan dat het na een herstructurering nog dit jaar winst wil maken. Een eerste fase van die herstructurering was de aankondiging van de schrapping van 1.200 banen, waarvan zowat 100 in de twee Belgische vestigingen. Veel ontslagen vielen er echter niet: 40% van de werknemers stapte uit eigen beweging op. Dat was zodanig veel dat Bodson loonsverhogingen beloofde aan de blijvers. Omdat verwacht werd dat de herziening van de cijfers van de laatste twee jaren en de cijfers van het derde kwartaal eerlijk zullen worden meegedeeld en alles behalve goed zouden zijn, waren de banken minder geneigd nog veel geld in het bedrijf te pompen. En inderdaad, de banken keurden de herstructureringsplannen af en de kredietkranen werden dichtgedraaid.

L&H in de cel: einde van L&H?

Definitief faillissement

Op 24 oktober zit het erop. Voor de rechtbank van koophandel van Ieper vragen Bodson en co een nieuw gerechtelijk akkoord aan, maar rechter Handschoewerker weigert dat en spreekt meteen het failliet uit over L & H. De 90.000 kleine aandeelhouders zijn hun spaarcenten nu definitief kwijt. Het bedrijf is failliet. Veel illusies hadden ze allicht niet meer.

Met het faillissement van L&H is zowat 90 miljard frank aan virtueel kapitaal in rook opgegaan. (Op basis van de record beurskoersen was L&H ooit zelfs kortstondig 400 miljard frank waard.) Déminor en Test Aankoop hopen van hun kant toch nog iets te recupereren bij de revisor van het bedrijf, KPMG. Ze hebben daartoe zware schadeclaims ingediend. Het is evenwel aan de rechter om uit te maken of de revisor zijn taak effectief niet naar behoren heeft vervuld.

Op maandag 29 oktober werd het personeel (de nog 260 overblijvende *believers*) ingelicht over het faillissement. Op 11 december keurde de US Bankruptcy Court in Delaware het bod goed van het bedrijf Scansoft dat de resterende spraak- en taaltechnologie en zowat 90 personeelsleden van L&H overnam voor 39,5 miljoen dollar. Hiermee verdween ook de naam Lernout & Hauspie. En op 14 december deed de laatste werknemer in Ieper letterlijk het licht uit. De werknemers streken de

bedrijfsvlag en onder het blazen van de voor Ieper bekende Last Post werd de vlag overhandigd aan de curatoren.

In 2002 werd de inboedel van de kantoren in Wemmel en Ieper verkocht. De veiling in Wemmel viel flink tegen (35.000 euro), maar de opbrengst in Ieper was buiten verwachting vrij hoog (180.000 euro).

Bijlage

Extra

Hieronder vindt u de belangrijkste namen die in de paper voorkomen:

- *Handshoewerker*: de Ieperse handelsrechter die de zaak L&H behandelde
- *Herb Greenberg*: senior columnist bij TheStreet.com, een assertieve beleggingsite
- *Paul Behets*: was partner bij het accountancybedrijf KPMG en controleerde de boekhouding van L&H. Behets verliet KPMG en werd CEO bij SAIL Trust
- *Jan Marie Coppens*: De Ieperse procureur des konings
- *John Duerden*: ex-voorzitter van het voormalige Dictaphone
- *Nico Willaert* en *Gaston Bastiaens*: topmannen bij L&H die samen met Jo Lernout en Paul Hauspie opgepakt werden voor gerechtelijk verhoor
- *Philippe Bodson*: na het aftreden van Jo Lernout werd hij de nieuwe topman van L&H

Bronnen

<http://www.infoconomy.com/pages/search/group22501.adp>
<http://www2.vlaanderen.be/ned/sites/euromap/pc/pcb/nlcb02.htm#een>
<http://www.nuance.com/>
http://www.scansoft.nl/news/20011128_lhsp.asp
http://www.kimbols.be/artikels/telecommunicatie/lernout_hauspie.php
<http://www.a-z.be/010904bankenLH.html>

Boeken

1. René de Witte - *De L & H files : het verhaal en de geheimen*, 2001

Een blik achter de schermen door uitstekend geïnformeerde journalisten.
Het definitieve boek over Lernout en Hauspie

2. Piet Depuydt - *De spraakmakers : Lernout and Hauspie Speech Products : geldnood en groei aan de rand van de afgrond*, 1997

Journalist Piet Depuydt van Trends wijdde 286 pagina's aan de hardnekkige zoektocht van twee Vlaamse jongens naar het nodige kapitaal voor de verwezenlijking van een yinne droom: een spraaktechnologisch concept omzetten in een bloeiend internationaal bedrijf. Jo Lernout en Paul Hauspie hebben er inderdaad moeten voor praten: met bakkers, beenhouwers, tantes, achternichten, bankiers, ministers en durfkapitalisten. Hun bodemloze bedelzak aasde op de prijzenpot van de Vlaamse regering en ontfutselde wat zakgeld van Bill Gates toen hun beursnotering erdoor was. Lernout en Hauspie verkochten geen kant-en-klaar product, alleen een idee dat sterk tot de verbeelding sprak. Hoe ze erin geslaagd zijn om op tien jaar tijd meer dan 3 miljard frank kapitaal bijeen te krijgen, is een niet-aflatende stroom van onderhandelingen, afgeknapte deals en relaties en de eindeloze inzet van iedereen die met Lernout & Hauspie Speech Products te maken had. Een onwaarschijnlijk, explosief en soms hallucinerend hard feitenrelaas dat een stuk romanesker is dan het fictieve gereutel in Hugo Claus' *Belladonna*. "De Spraakmakers" is een efficiënte les in dagdagelijkse economie, een staaltje plantrekkerij waaraan ook in Silicon Valley veel plezier zal beleefd worden als de Engelse vertaling er eenmaal is.

3. mr. G.J.C.M. Bakker e.a. - *Facetten van fraude & fraudebestrijding, Forensische studies 11*

Dit boek bevat een aantal beschouwingen over onder andere IT fraude, identiteitsfraude, faillissementsfraude, sociaalverzekeringsfraude en belastingfraude. Vanuit de Verenigde Staten horen we steeds vaker van nieuwe vormen van 'creative accounting & fraudulent reporting'.

Maar ook dichterbij huis zien we vormen van creatief boekhouden en frauduleus rapporteren. De recent aan het licht gekomen bouwfraude en de Belgische Lernout & Hauspie-affaire zijn daar sprekende voorbeelden van.

Tevens wordt in dit boek de vraag aan de orde gesteld of een bestuurlijke afdoening niet doelmatiger en doeltreffender is dan een strafrechtelijke aanpak door een reeds overbelast opsporings- en vervolgingsapparaat, dat om prioriteringsredenen niet zelden besluit zaken te seponeren. Hoe zal de rechtshandhaving er over enkele jaren uitzien?

4. Frieda Joris - *Jo Lernout : mijn verhaal, 2005*

Journaliste Frieda Joris doet hier uitvoerig verslag van de opkomst en ondergang van Lernout & Hauspie, een Vlaamse onderneming in spraak- en taaltechnologie. Het eerste gedeelte gaat over de glorieperiode van de onderneming en vooral over het leven van een van de twee oprichters (Lernout). In het tweede gedeelte wordt de ondergang (het faillissement) tot in detail beschreven. De vraag komt op voor wie dit soort boeken wordt geschreven; de levensgeschiedenis van Lernout is niet opzienbarend. Het faillissementsverhaal is een triest ondernemersverslag, met daarin alle soorten van emoties, inclusief het verhaal van de ernstig zieke zuster van Lernout. En of het werkelijk een beknopt faillissement betreft, zoals in dit boek wordt beweerd, blijft toch de vraag. Het lijkt erop alsof Lernout "van zich af wil schrijven". Een heilzame therapie weliswaar, maar dat maakt het verhaal niet interessanter. - R.J. Blom

Artikels

Artikel 1: Verjaring onderzoek L&H

"Verjaring dreigt in het onderzoek L&H"

wo 09/11/05 - Een deel van het gerechtelijk onderzoek in de zaak van Lernout & Hauspie uit Ieper dreigt te verjaren. Dat zegt advocaat Christian Van Buggenhout in De Standaard.

Het Ieperse spraaktechnologiebedrijf Lernout & Hauspie ging vier jaar geleden failliet. Sindsdien onderzoekt het gerecht of er onregelmatigheden zijn gebeurd.

Het is een uiterst complexe zaak en daarom heeft het gerecht de einddatum van het onderzoek al enkele keren moeten uitstellen.

Volgens Christian Van Buggenhout, de advocaat die namens Deminor optreedt in naam van vele kleine aandeelhouders van L&H, dreigt een deel van het onderzoek te verjaren.

Dat zou volgens hem al eind deze maand kunnen gebeuren. Hij vreest dat de kans bestaat dat alle betrokkenen een veroordeling ontlopen.

Om zich tegen een mogelijke verjaring te wapenen, spant Van Buggenhout een burgerlijke procedure aan tegen al wie in verdenking is gesteld.

De parket-generaal van Gent dat het onderzoek naar Lernout & Hauspie voert, gelooft niet dat er verjaring dreigt. Het blijft voor de parket-generaal nog altijd de bedoeling om het onderzoek voor het einde van het jaar af te sluiten.

Bron:

http://www.vrtnieuws.net/nieuwsnet_master/versie2/nieuws/details/051109Lernoutenhauspie/index.shtml

Hypocratie

Jo Lernout van *Lernout en Hauspie*: 'Amerikanen maakten met Echelon L&H kapot'

30mrt02

Een van de grootste spetters rond het uiteenspatten van de zeepbel van de dotcom-economie kwam van het faillissement van spraaktechnologiebedrijf L&H, Lernout & Hauspie. Tot in de hoogste kringen had men aandelen in dit Belgische bedrijf. Het was de lieveling van de beursgoeroes en niemand had het plotselinge faillissement voorzien. Het Belgische tijdschrift HUMO [3210] had medio maart een opmerkelijk interview met mede-oprichter Jo Lernout. Hieronder enkele citaten.

'Jo Lernout, destijds samen met Pol Hauspie de grote baas van het ter ziele gegane spraaktechnologiebedrijf Lernout en Hauspie (L&H), is er van overtuigd dat het falliet van zijn troetelkind een rechtstreeks gevolg is van de handels- en communicatieoorlog die nu al tussen Europa en Amerika woedt. Voor Lernout is het vrijwel zeker dat L&H indertijd door de Amerikanen werd afgeluisterd.

De aandachtige lezer weze gewaarschuwd: het gevaar is niet denkbeeldig dat Jo Lernout met zijn uitval boven alles het oppoetsen van zijn eigen geschonden imago voor ogen heeft. Wij kennen zo stilletjesaan onze pappenheimers! Maar dat neemt niet weg dat hij een tip van de wel zeer onfrisse sluier ligt.

HUMO: *Vorig jaar stond de Europese Commissie in rep en roer omtrent Echelon. Maar ik wed dat u al veel eerder op de hoogte was.*

LERNOUT: Wij waren al meer dan twee jaar op de hoogte van Echelon, simpelweg omdat L&H over technologie beschikte die nuttig kon zijn voor iedere grote inlichtingendienst. Dat is het ironische, ja, het cynische van de hele zaak: wij ontwikkelden misschien wel apparaten waarmee wij zelf werden bespioneerd. Wij werden met onze eigen technologie afgeluisterd (lacht). Nu ja, we hadden het kunnen weten: het was al langer bekend dat Echelon verder ging dan alleen maar het bestrijden van terrorisme en drugssmokkel, waarmee de Amerikanen altijd komen aandraven. Het was voor ons toen al zonneklaar dat Echelon aan regelrechte bedrijfsspionage deed, in verschillende landen.

HUMO: *Wat maakte L&H dan wel zo'n interessant doelwit voor de Amerikanen?*

LERNOUT: We hadden bijvoorbeeld een machine ontwikkeld die in staat was grote hoeveelheden afgeluisterde telefoongesprekken om te zetten in opzoekbare teksten. Vanaf het begin hadden wij een vermoeden dat de Amerikanen ons bespioneerden - maar harde bewijzen hadden we niet. Ik wacht op de onderzoeksjournalist die dat eens grondig uitpluist.

[...]

Ach, er was veel meer aan de hand. Een, wij kopen Dictaphone, een Amerikaans bedrijf dat onder andere een bijzondere soort digitale recorders produceert, computers die stemmen digitaal kunnen opnemen en op het opgeslagen materiaal zoekopdrachten kunnen uitvoeren. Dictaphone leverde die digitale recorders aan het Pentagon - ze waren er als het ware huisleverancier. De kelders van het Pentagon staan vol met Dictaphone-

apparatuur. Twee: Dragon, ook alweer een Amerikaans bedrijf dat door L&H was overgenomen, had een nieuwe technologie ontwikkeld, die *audio mining* heet. Daarmee kun je grote hoeveelheden spraak omzetten in tekst - en op die tekst kun je ook weer zoekcommando's loslaten. Ik kan bijvoorbeeld jouw telefoons afluisteren en opnemen en de machine vervolgens laten zoeken naar iedere keer dat het woord 'Jo Lernout' in die telefoontjes voorkomt (lacht). Het is precies op die manier dat Echelon werkt: alle mails, alle faxen, alle telefoongesprekken en noem maar op worden opgeslagen, en dan beginnen de zoekrobots, aan de hand van 'sleutelwoorden', die hele brij door te ploegen. [...]

Drie: wij hadden ook een stukje technologie overgekocht van de Carnegie Mellon University in Pittsburgh. Professor Alex Waibel had daar een spinn off-bedrijfje, ISI, dat een methode had ontwikkeld om met digitale camera's beelden van pratende mensen op te slaan en vervolgens met spraaktechnologie te identificeren wie er precies gesproken had. [...] Vier: [...Wij hadden] Aptec opgekocht, een bedrijfje dat vlak naast het Pentagon lag en uitstekende [automatische] vertalingen leverde van het Arabisch naar het Engels, van het Koreaans naar het Engels, en omgekeerd. Ik vermoed dat de Amerikanen toen paranoïde zijn begonnen te worden: waarom, *for Christ's sake*, kochten die Belgen al dat soort technologie op? Niet lang nadat we Dragon en Dictaphone hadden overgenomen, is de top van Dragon in Washington ontboden om er uitleg te komen verschaffen over waarom zij zich door 'die Belgen' had laten overkopen. Janet Baker (medestichter van Dragon, red.) heeft toen, letterlijk, vernomen 'dat L&H opzettelijk met Arabisch geld een hogere omzet creëerde om de koers op te drijven en zo Amerikaanse toptechnologie te kunnen overnemen.' Dat was je reinste waanzin natuurlijk.

[...]

Aptect, het bedrijfje dat wij bij het Pentagon hadden opgekocht, was deels gesponsord door de CIA - de CIA heeft een heus fonds voor zulke kleine bedrijfjes. En de lui van Aptec bleven na onze aankoop ook verder werken voor de CIA. Wij hadden daar geen enkel probleem mee, integendeel: de Amerikaanse overheid was voor ons een klant als een andere.

HUMO: Bent u ooit rechtstreeks benaderd door mensen van de National Security Agency (NSA), de CIA of weet ik het welke inlichtingen- of veiligheidsdienst, om speciaal voor hen nieuwe producten te ontwikkelen of aan te passen?

LERNOUT: Aptec had, voor wij hen kochten, wel degelijk zulke opdrachten gekregen. En Dragon had een zeer specifiek verzoek gekregen om de technologie van audio mining verder te ontwikkelen. Maar zelf ben ik niet benaderd.

[...]

[...P]rofessor Waibel heeft mij zelf verteld dat hij door de CIA op het matje is geroepen: 'What the fuck do you think you are to sell your soul to those Belgian assholes! [...]' Letterlijk hè.

HUMO: De grote teleurgang van L&H begon eigenlijk met een artikel in *The Wall Street Journal*, waarin u werd beticht van het 'masseren' van uw winsten. Ook daar vermoedt u, zo verneem ik, een machinatie van de Amerikaanse inlichtingendiensten achter. Of is dat ook een cowboyverhaal?

LERNOUT: Helemaal niet! Ik geloof rotsvast dat het zo is gebeurd. Nogmaals: ik heb geen harde bewijzen, maar als je alles op een rijtje zet, kan het gewoon niet anders. Als de Amerikanen zo furieus waren omdat wij door de CIA gesponsorde technologie hadden opgekocht, en omdat wij voor hen nuttige technologie ontwikkelden, kon het niet anders of L&H werd afgeluisterd. En daarbovenop kwamen dan nog eens de onwaarschijnlijk giftige aanvallen van *The Wall Street Journal*.

Toen L&H het steeds moeilijker kreeg, stelden wij John Duerden, voormalig topman van Dictaphone, aan tot CEO. Die man kreeg enkele stevige reddingsboeien toegegooid om L&H weer vlot te krijgen. Zo kreeg hij, in de herfst van het jaar 2000, een bod van 200 miljoen dollar op ons vertaalbureau Mendez. Maar Duerden wilde vreemd genoeg niet ingaan op die aanbieding: hij weigerde simpelweg de reddingsboei. Dat stoorde mij mateloos.

HUMO: Duerden lekte naar het schijnt ook regelmatig informatie vaan The Wall Street Journal?

LERNOUT: Dat was algemeen bekend. [...], wij hebben hem tenslotte buitengezet [/uiteindelijk ontslagen].

HUMO: Microsoft bezat op een bepaald moment 7 procent van de aandelen van L&H. Het is algemeen geweten dat het door Microsoft ontwikkelde besturingssysteem Windows helemaal op maat van de CIA en NS is gesneden, zodat die diensten moeiteloos hun af luisterwerk kunnen doen. [...]

HUMO: U klinkt monter en opgewekt. Strijdbaar zelfs.

LERNOUT: Ach, er blijven zoveel vragen open. Neem nu de Temic-deal [...] voor 300 miljoen dollar! Die deal is door Phillipe Bodson (de laatste CEO van L&H, red.) zomaar afgeschoten. Waarom? Wat is er achter de schermen allemaal gebeurd? Het is toch wel vreemd dat Bodson een bod van 300 miljoen dollar zomaar aan zich voorbij laat gaan. Onverklaarbaar! En dan het businessplan van Bodson. Rechter Handschoewerker verleende ons in oktober 2001 een verlenging met negen maanden van het gerechtelijk concordaat [...]. Dat was een enorme, onverhoopte meevaller. En wat doet Bodson? Hij gaat tegen dat vonnis in beroep! Onverklaarbaar! [...] Later heb ik vernomen dat het manoeuvre van Bodson is gebeurd onder druk van de VS. [...] De VS wilde L&H kapot. Punt.

Bodson heeft de besprekingen voor de verkoop van Mendez opzettelijk zo lang laten aanslepen dat het vertaalbureau uiteindelijk voor een prikje is weggegaan. Naar de Amerikanen natuurlijk. [...] De kroontechnologie van L&H is verkocht voor elf miljoen dollar! Terwijl voor een deel van diezelfde kroontechnologie, met 150 werknemers, Temic amper enkele maanden voordien 300 miljoen dollar had geboden. En daar was Bodson dus niet op in gegaan.

[...]

Als ik alles op een rijtje zet - het af luisteren door Echelon, de berichten in The Wall Street Journal, het gedrag van Duerden en het gedrag van Bodson - dan is mijn conclusie duidelijk: de Amerikanen wilden L&H kapotmaken en vervolgens voor een prikje opkopen. [...] Maar begin maar eens te procederen tegen de CIA of de NSA. Ik ben geen Don Quichotte, ik heb geen zin in een gevecht tegen windmolens'.

Bron: <http://www.daanspeak.com/Hypocratie09.html>

zaterdag 12 november 2005

Juridisch kluwen rond L&H

Met zijn burgerlijke procedure in de zaak-L&H verandert Deminor het geweer van schouder. Te laat voor sommigen?

'Ze vragen ons soms: *Geloof je in het gerecht, denk je dat er iets komt van de zaak Lernout & Hauspie?* Het antwoord is dat je wel moet geloven, je hebt geen keus", zegt Bernard Thuysbaert, partner van Deminor, een bureau dat minderheidsaandeelhouders bijstaat. Deminor heeft zich al in een prille fase op het dossier-L&H gegooid en de krachten gebundeld met Test-Aankoop. De afgelopen vijf jaar ging Deminor voluit voor het spoor van een strafonderzoek. De redenering was dat een onderzoeksrechter tot op het bot kon gaan: verhoren, documenten in beslag nemen, mailverkeer onderzoeken, rogatoire commissies op pad sturen,...

Maar sinds de poging van de bank Dexia om onderzoeksrechter Henri Heimans te laten afzetten wegens procedurefouten bij zijn aanstelling, heerst er grote onrust bij Deminor en Test-Aankoop. Heeft het gerecht nog blunders begaan waarop de meute juridische bloedhonden die Dexia op het dossier heeft gezet, zich kunnen storten?

„De burgerlijke vordering die we instellen, is een vangnet, de penale procedure blijft het uitgangspunt", zegt Thuysbaert. De burgerrechtelijke procedure werd op 8 november ingeleid bij de rechtbank van koophandel in Ieper. Omdat strafrecht prioriteit heeft op civiel recht, kan die procedure maar beginnen zodra de strafrechtelijke piste van de baan is.

Verscheidene betrokkenen merken op dat de burgerlijke vordering van Deminor/Test-Aankoop tegen de directe betrokkenen (de voormalige bestuurders van L&H, de commissaris-revisor KPMG België en hun verzekeringsmaatschappijen) mogelijk te laat komt wegens verjaring. „Het belooft een leuk debat te worden", zegt Jef Lievens (Eubelius), advocaat van KPMG België.

De verjaringstermijn bedraagt in principe vijf jaar. De teller begint te lopen vanaf het begaan van de fout of, als men kan aantonen dat het fout gedrag verborgen werd gehouden, vanaf de ontdekking ervan. „Ik denk niet dat de bestuurders van Lernout & Hauspie na de onthullingen in de *Wall Street Journal* nog fouten hebben gemaakt", zegt Lievens. „Wat KPMG betreft: beleggers baseerden zich op de verslagen van de commissaris en het laatste verslag dateert van mei 2000."

Advocaat Michael Verstraeten startte vijf jaar geleden wel al een burgerlijke vordering tegen KPMG. Hem werd toen voortvarendheid verweten. Verstraeten geniet vandaag van de

vaststelling dat er voor zijn 250 klanten in elk geval geen debat gevoerd zal worden over de verjaring. Toch wordt het nog lastig met KPMG, zegt Verstraeten. „Ze zullen zich proberen te baseren het rechtsprincipe *non bis in idem* : niemand kan worden vervolgd of veroordeeld voor feiten waarvoor hij al is vrijgesproken of veroordeeld.”

KPMG heeft in de VS namelijk al een schikking van 115 miljoen dollar aangegaan. De bestuurders (5,27 miljoen) en FLV Fund (0,25 miljoen) hebben ook geschikt. Die schikkingen hebben alleen betrekking op beleggers die destijds via de Amerikaanse beurs Nasdaq handelden en niet via Easdaq.

Op 12 oktober 2005 is vanuit Europa een *class action suit* (collectieve klacht) ingezet in de VS voor beleggers die via Easdaq kochten. „Als KPMG ook daarvoor een schikking aangaat, zal het nog sterker staan met het principe *non bis in idem*”, meent Verstraeten.

Christian Van Buggenhout, advocaat voor de klanten van Deminor en Test-Aankoop, wijst erop dat de verjaringskwestie bij L&H veel ingewikkelder is. „Het is niet mijnheer Verstraeten die daarover zal beslissen, maar de rechter.”

De curatoren van L&H hebben afgelopen zomer ook een burgerlijke procedure ingezet. Voorts loopt er nog één van een individu. Die twee vorderingen zouden minder aanleiding geven tot een verjaringsdiscussie.

Dat is trouwens ook het geval voor een groot deel van de burgerlijke vordering van Deminor/Test-Aankoop. De procedure tegen „derden” valt onder de verjaringstermijn van 10 jaar (dat wordt 5 jaar volgend op de dag dat men kennis van de schade en de identiteit van de veroorzaker verkreeg). KPMG UK en KPMG USA (en hun verzekeringsmaatschappijen) bijvoorbeeld, hadden de rol van adviseur (waar KPMG België commissaris was) en vallen onder de langere verjaringstermijnen.

Ook Dexia Bank Belgium (en zijn ex-medewerkers Geert Dauwe en Peter Rabaey) zijn gedagvaard. Dat geldt eveneens voor Crédit Agricole Luxembourg en Eric Michiels.

Van onze redacteur Pascal Dendooven

Bron: <http://www.standaard.be/Artikel/Detail.aspx?artikelid=GQ2K791J>

" Jo Lernout - Mijn verhaal"

Jo Lernout, een van de oprichters van Lernout & Hauspie, vertelt zijn verhaal over de onwaarschijnlijke opmars en de tragische neergang van het Ieperse spraaktechnologiebedrijf. Trends schenkt 10 exemplaren van dit opzienbarende boek weg.

"Ik draag mee de morele verantwoordelijkheid voor de ramp die volgde. Als je te naïef bent om te managen, moet je niet managen, weet ik nu," bekent Jo Lernout in zijn door Frieda Joris opgetekende biografie annex apologie. Zijn fout is dat hij het management van het almaar uitdijende bedrijf niet aankon. Ondertussen nadert het gerechtelijk onderzoek over mogelijke fraude bij het gekapseisde spraaktechnologiebedrijf Lernout & Hauspie zijn einde. Fraude geeft Lernout niet toe, al komen we over het creatieve boekhouden en de complexe financiering van L&H bitter weinig te weten.

Veel nieuwe feiten bevat "Jo Lernout - Mijn verhaal" sowieso al niet. Zelfs het kleurrijke relaas over de nu al mythische, moeizame opmars van L&H klinkt geregeld bekend in de oren. Wie de vaak even hilarische als heroïsche beginperiode wil doorgronden, grijpt beter naar De spraakmakers van Piet Depuydt (hoofredacteur van Trends). Wie een vergrootglas wil leggen op de ondergang, kan onder meer terecht bij De windmakers van Robert van Apeldoorn (Trends-Tendances) en De L&H-files van René De Witte, Luc Van Aelst en Luc Van Peteghem (De Tijd).

Dat betekent nog niet dat Lernouts apologie maar beter genegeerd wordt. Het werk is rijk aan smeugige anekdoten die de binnenkant van het ondernemen schaamteloos in beeld brengen. Na een deal met het Amerikaanse concern AT&T, bijvoorbeeld, troont Jo Lernout de onderhandelaars mee naar Brussel, een avondje dat voor sommigen eindigt met Duvels op de Grote Markt "en dan met een iets beperkter gezelschap op naar de rosse buurt." Met Microsoft-topman Bill Gates trokken Jo Lernout en Pol Hauspie naar Hotel Méridien in hartje Brussel. Een exquise maaltijd met de duurste wijn van de kaart wachtte hen, maar de rijkste ondernemer ter wereld "bestelde zonder veel complimenten een hamburger die hij als een schoolkind naar binnen schrokte. Hij slurpte aan een blik Cola."

Gaandeweg wordt duidelijk dat het management de stichters boven het hoofd groeit. Als ze dan toch versterking zoeken, valt de keuze steevast erg ongelukkig uit. Voor beleggers moet dit boek dan ook een onrustwekkende beleving zijn: ze merken hoe zelfs een schijnbaar goed doortimmerd groeibedrijf door een gebrek aan degelijk management heel snel de dieperik kan intuïmen.

Het boek komt ook over als een afrekening met John Duerden en met Philippe Bodson, die tijdens de val van L&H binnengehaald werd als CEO (hij streek er volgens Lernout zo'n 150.000 euro per maand op). Na een reis naar de VS wees Bodson alle mogelijke reddingsboeien van overnemers en afnemers van de hand, althans volgens Jo Lernout, die er een Amerikaanse samenzwering achter vermoedt. L&H had te veel Amerikaanse bedrijven en vooral te veel technologie overgenomen waarin ook de inlichtingendiensten geïnteresseerd waren. Sterk verhaal? Het is alvast Jo Lernouts visie op het L&H-drama.

Bron: <http://www.trends.be/CMArticles/ShowArticle.asp?articleID=38381§ionID=1158>